

ἄφησε ἔτοι κρυφά, μονάχη στὰ ξένα, ἀφοῦ σὲ γύμνωσε σὰν λωποδύτης, ἀπὸ κάθε χαρά, ἀπὸ κάθε ἐλπίδα; Σ' ἄφησε νὰ φᾶς μονάχη μέσα στοὺς τέσσερας τούγους τὴν μπαλιά, ἔτοι ποῦ βρίσκεσαι στὸ μῆνα σου, μὲ τὴν κοιλιὰ στὸ στόμα; "Α! τὸν ἄθλιο, τὸν κακοῦργο! Τὰ βαστάει αὐτὰ ὁ Θεός; πέτε μου ἐσεῖς, τὰ βαστάει; Καὶ φοροῦσε τὴ στολὴ τὴν τιμημένη τοῦ στρατιώτη, κ' εἴχε στὴ μέση του σπαθί, καὶ στὸ κασκέτο του ἑθνόσημο. Γιατὶ νὰ μὴν ἔχω εἴκοσι χρόνια λιγώτερο; Γιατὶ νὰ μὴν ἔχω ὀλιγώτερο τρεμουλιαστὸ τὸ χέρι; "Ας ἥναι δά. Γιὰ τέτοιο ἄνανδρο, φτάνει καὶ πλειό σαράβαλο ἀπὸ μένα νὰ τὸν κάνῃ καλά. Θὰ τὸν πάρω καταπόδι, θὰ τὸν φτάσω, ὅπως φτάνει ἡ κατάρα τὸν κολασμένο. Τί λέω, δὲν ξέρω. Καὶ σεῖς τί θὰ γίνετε κακομοιριασμέναις; "Αχ! γιατὶ νὰ μὴν τὸν γνωρίσω τί ἥτανε, πρὶν νὰ σὲ θυσιάσω, πολυαγαπημένο μου κορίτσι;

Κ' ἔτοι ἡ λύσσα του γιὰ τὸν ἄθλιο, ἔκανε τόπο στὸ σπαραγμὸ γιὰ τὸ κορίτσι του, καὶ τὸν πῆραν κι' αὐτὸν τὰ κλάμυκτα.

Καὶ ὁ πατέρας, καὶ ἡ στραβὴ μάννα, μὲ τὴν ἀγάπη ποῦ φουντόνει χῖλιαις φοραῖς πλειό φλογερή, ὅταν τὸ παιδὶ εἶναι δυστυχισμένο, ἐξεχύθηκαν σὲ χάδια καὶ σὲ λόγια παρήγορα, ποῦ ἔβγαιναν λαχταριστὰ ἀπὸ τὰ φυλλοκάρδια τους καὶ μὲ τὰ δάκρυά τους καὶ μὲ τὰ φιλιὰ τ' ἀμέτρητα, ἐδρόσισαν τῆς κόρης τὸν καύμο.

Οἱ κόποι τοῦ ταξειδίου κ' ἡ πίκραις ἔφεραν πρόωρη τὴ γέννα τῆς Κατίνας. Γέννα σκληρή, βασανισμένη γέννα, ὅπου ὕστερα ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμερῶν σπαραγμούς, μέσα σ' αὐτὴν τῆς συφορῆς τὴ μαύρη ὁμίγλη, εἶδε τὸ φῶς ἀγγελόμορφο ἀγοράκι.

Μὰ στὸ φτωχὸ τέτοιας ἡμέραις ἔχουν χῖλιαις φοραῖς πλειό πολλοὺς τοὺς κινδύνους.

"Η στραβὴ μάννα λίγη μποροῦσε νὰ δώσῃ βοήθεια, ἡ μαρμὴ ἔφυγε ἀπὸ τὴν πρώτην ὥρα, καὶ σὲ δυὸ μέραις ἐξέσπασε στὴν ἀμοιρὴ κόρη ὁ ἐπιλόγιος πυρετός.

"Ἐπῆρε εἰδῆσι ἡ γειτονία κ' ἔτρεξε. Οἱ γειτόνοι τὸ γιατρό, αὐτὸι τὰ φάρμακα, αὐτὸι κάθε βοήθεια. Μιὰ πονετικὴ γειτόνισσα ἀφίνε τὸ μωρό της καὶ πήγαινε μέρχ νύχτα νὰ βυζαίνῃ τὸ νεογέννυτο.

"Εχει τόσους θησαυροὺς ἀγάπης, εἶναι τόσο πονετικὴ τοῦ φτωχοῦ ἡ καρδία! "Ολοι αὐτοί, ποιὸς λίγο, ποιὸς πολύ, ἔχουν δοκιμάσει σκληραῖς ἡμέραις. Αὐτὴ τὴν τρυφερὴ ἀλήθεια λέει ὁ στίχος αὐτὸς, ποῦ πολλαῖς φοραῖς τὸν ἀκουστὰ στοῦ λαοῦ τὸ στόμα. "Απὸ δικό μου πόνεμα πονῶ τοὺς πονεμένους".

Χωρὶς αὐτὴ τὴ βοήθεια, ὅλοι θὰ εἴχαν πεθάνει. Μὲς στὸ σπίτι, λεπτὸ τσακισμένο· κανένα χέρι νὰ κάνῃ δουλειὰ στὴν περίστασι αὐτή. "Ολα οἱ γειτόνοι:

"Ο γέρο Σπύρος μονάχα νὰ κλαίῃ, κ' ἡ στραβὴ νὰ στυλώνῃ τὰ πεθαμένα μάτια ἀπάνω στὸ κρεβάτι τῆς ἀνασθητῆς κόρης της, καὶ νὰ ζυγόνη τὸ ἀγνό της τὸ στόμα γιὰ νὰ δώσῃ δροσιὰ στῆς βασανισμένης τὴ φλογερὴ πνοή, ὅποῦ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ στόμα της, σὰ λυσμένο μολύβι, ἀπὸ τὸν σαράντα δυὸ βαθμῶν ἐπιλόγιο.

Μὰ καὶ οἱ γειτόνοι ἐκουράστηκαν· εἴχαν κι' αὐτοὶ

τόσα δικά τους νὰ ιδοῦν. Τί νὰ σου κάνουν. Μεγάλη ἡ καρδία, μὰ λίγα τὰ μέσα τῆς φτώχιας. Κ' ἔτοι ἀπὸ χθὲς δὲν εἴχαν λεπτὸ στὸ σπίτι. Δυὸ συνταγαῖς γραμμέναις ἀπὸ χθὲς τὸ βράδυ.

"Ἐπρεπε χωρὶς ἄλλο νὰ βγῆ στὴ δουλειὰ ὁ Σπύρος ὁ Δασύλλας, νὰ βγάλῃ δυὸ τρεῖς δραχμαῖς γιὰ τῆς κόρης του τὰ γιατρικά.

Γιὰ τοῦτο ἀπὸ τὸ ξημέρωμα τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου ἔλειπε ἀπὸ τὸ σπίτι του, γιὰ τοῦτο ἐνῷ τὸ ἀκομπανιαμέντο τοῦ τρομπονιοῦ καὶ τοῦ μπάσου ἔπαιζαν στὸν τόνο του ντὸ, τὸ κλαρίνο του εύρισκουνταν στὸ λά, γιὰ τοῦτο δὲν ἤξεραν τί ἔκαναν τὰ δάχτυλά του ἀπάνω στὰ κλειδιά του κλαρίνου. Γιὰ τοῦτο αὐτὸς ὁ τέλειος μουσικός στὸ μοδιμέντο στοὺς καλούς του χρόνους, τεμπίστας ποῦ ποτὲ δὲ λάθευε, σήμερα πότε πήδαε δυὸ μπατούταις μπρός, πότε ἔμενε τρεῖς πίσω. Γιὰ τοῦτο τοῦ εἶπαν δίκαια αἱ συντρόφοι του πώς μόνο γιὰ τὸ κάρρο τῶν σκουπιδιῶν ἦταν πλειὰ καλός.

[Ἔπειτα τὸ τέλος] ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Σ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑΣ

ΜΑΝΝΑ ΚΑΙ ΓΙΟΣ

— Παντρεμένος πρὸν πάω στὰ ξένα,
Νύφη ἀκόμα, ξανθοῦλα, μικρή,
Τὴ γυναικά μου σ' ἄφισα ἐσένα,
Καὶ γυρνῶ καὶ τὴ βρίσκω νεκρή.

Τὸ χωριὸ ποῦ μ' ἀγάπη τὴν κλαίει
Τὴν καλή, τὴν δόλομορφη νιά,
Τὸ χωριὸ μαρτυράει καὶ λέει
— "Αχ μπτέρα μου! — ἐσένα φονιᾶ.

— Στὴν ἀγάπη, στὴν πρώτη χαρά σας
Σᾶς ζευγάρωσεν ὥρα κακή.
Καὶ τοῦ γάμου δ παπᾶς,— συμφορά σας!
Εἶχεν ἔρθη ἀπὸ λείψανο ἐκεῖ.

"Ετοι ή Μοῖρα εἶχε τάξη τὸν ἔνα
Πρὸν χρονίσῃ στὴν γῆ νὰ θαφτῇ.
Γιὰ νὰ σώσω ἀπ' τὸ θάνατο ἐσένα
— "Αχ παιδί μου — τὴ σκότωσ' αὐτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

